

Budorden

[Spara som PDF](#)

Fråga:

Hur ska man som "hednakristen" förhålla sig till de tio budorden? Ingen klarar ju i mänsklig kraft att leva efter dessa, men detta betyder ju inte att vi ska ljuga, stjäla, begå äktenskapsbrott etc. Hur ska man se på t.ex. sabbatsbudet? Ska vi fira sabbat på lördagar, som bl. a.

adventisterna hävdar eller spelar detta någon roll?

Mvh Birgitta

Svar:

Hej Birgitta,

Jag kommer ofta tillbaka till det bibliska begreppet "att vandra i anden" (Gal 5:16). Det handlar om att leva så som Gud leder, i avspändhet, i förtröstan, i ett barnskap och i en "glädjens lydnad". Det är så det kristna livet är tänkt att levas. Gud har ju skrivit sin lag i våra hjärtan. Han har gett alla sanna Jesu lärjungar den Helige Ande, "Hjälparen" för att hjälpa oss att leva efter hans vilja. Han har alltså själv tagit på sig ansvaret att leda oss till ett liv som stämmer med hans vilja - och därmed med budorden. Filipperbrevet 2:13 är ett sådant bibelord att vila i:

"Ty Gud är den som verkar i er, både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske."

Så Gud tar ansvaret om vi förtröstar på hans nåd över våra misslyckanden och på hans ledning. Det är att leva i tro. Men denna tro äger vi bara om vi tror Jesus, dvs sätter vår förtröstan till det han sagt. Att tro på Jesus är att tro Jesus. Denna tro innebär att vi får en möjlighet att ångra våra synder och bli förlåtna, att Jesus blir Herre och Gud i våra liv, att vi släpper taget om vårt gamla liv och låter det dö i den takt Jesus leder oss, samt tar emot det nya liv han ger oss.

Om vi lever efter budorden i egen kraft, dvs vi läser och försöker strängt att göra därefter, så är det likt så som fariséer och skriftlärda levde. Så blir ingen rättfärdig, säger Bibeln (Gal 2:16). Det går inte att till fullo leva efter buden, vi

kommer att misslyckas, och då är vi dömda i enlighet med Bibelns budskap. Därför har Gud, genom Jesu försoning, tagit straffet för vår synd och också tagit ansvaret för vår rättfärdighet. Vi blir inte rättfärdiga i frälsningen, men vi blir **förklarade** rättfärdiga av Gud. Det är vad Bibeln avser angående vår rättfärdighet. Vi får **tillgodoräkna** oss Jesu rättfärdighet.

Budorden gäller dock och får inte strykas ut. Men huvudsyftet med buden är att de pekar ut oss som syndare och som beroende av Guds nåd. Vi kan gott spegla oss i budorden då och då för att se hur det står till med oss (Rom 3:20). Men ser vi en usel bild när vi speglar oss, är inte medicinen att ta oss i kragen med laglydnad. Medicinen är att i syndabekännelse vända oss till Gud, be om förlåtelse och be om helgelse.

Vad innebär då detta? Jo, att håller vi i tro fast vid Jesus och låter han förvandla oss i det som kallas helgelse, så blir vi allt mer sådana som Gud vill ha oss. Man kan jämföra med Guds folks 40-åriga ökenvandring. Allt som stod emot Gud fick dö i öknen. Sedan var folket klart att gå in i det förlovade landet. Därför måste vi stå ut med svårighet och ökenperioder, för det är den kristnes högskoleperiod, som någon kallat den.

Så vi kristna skall vi leva i tro och i nåden efter det mått av förvandling Gud åstadkommit i våra liv. Och i en sådan vandring med Gud är det mindre viktigt vilka dagar vi håller som mer heliga än andra.

[Här kan du läs lite mer av mina tankar om budlydnad kontra tro.](#)

/Lennart

- 137 visningar